

ressò mont-rogenic

LA PILI SABATÉ I MARTÍ PREGONERA DE LA NOSTRA FESTA MAJOR 2019

Miquel Anguera, "Beatet"

01-10-2019

La nostra convilatana, Pili Sabaté i Martí, ha estat elegida per l'Ajuntament pregonera de la Festa Major de Sant Miquel, per al present 2019.

A la plaça de Joan Miró, com ja ha esdevingut habitual (si el temps no ho impedeix), ha estat el lloc on es va poder escoltar, el passat divendres 27 de setembre, el pregó de la nostra ancestral festa, a càrrec de la nostra esmentada veïna.

Amb la plaça plena de gom a gom de mont-rogenic/ques, començà l'acte amb unes paraules de benvinguda per part de l'alcalde i el regidor de festes. La Pili versà el seu pregó, senzill i planer, fent un repàs a la seva vida tan lligada a la botiga (32 anys) i recordant moltes coses viscudes i estimades, especialment el seu Andreu. Ens recordà, també, la tradició familiar de posar el nom del nostre patró a força familiars seus.

Potser, però, el més emotiu de l'acte fou el final del seu pregó, quan va recitar un preciós poema del nostre malaguanyat i recordat gran poeta mont-rogenic, Miquel Ferré i Toda, totalment vigent avui, que voldria reproduir-vos aquí mateix i que és un compendi del que creia el nostre convilatà, sobre el nostre poble meitat adormit, meitat esperançat i que, malgrat tot, encara hi creia:

ENCARA

Encara crec en tu, poble adormit.
Encara hi crec, encara...

Si el gebre s'amaga
i plouen colors damunt del gerani,
si des del turó vermell
m'arriba el gust de la mar,
si no és morta
la llengua malmesa,
i el cor de l'infant...
Encara hi crec, encara!

Si no esdevens foll

esperant la pluja,
si saps fruir del joc
de les fulles amb el vent,
si t'enfiles als cims
com el plom de la boira,
i el riure d'un vell...
Encara hi crec, encara!

Si el vol porta de nou
l'oreneta a la llar,
si l'arbre endinsa
arrels a la terra,
si el sol i la lluna
es donen les mans,
si les teves petjades
encara aixequen la pols...
Encara hi crec, encara!

Vull recordar els calafats
i les terres aspres d'ahir,
vull recórrer ben despert
els camins i les valls d'avui,
vull un passat i un present
per a somniar un demà.

Vull un poble encès i roig
per a sembrar un món de germans,
vull un poble encès i roig
per a no dir mai més: "Encara!"
Vull un poble sense argolles,
dempeus i en abraçada,
tot cantant l'himne de l' "Ara!"

(un petit piscolabis popular amb coca i cava i uns posteriors focs d'artifici, des de dalt del campanar, van acomiadar aquest pregó 2019)